

MIESIĘCZNIK KOŚCIELNY

PARAFII

ŚW. TRÓJCY

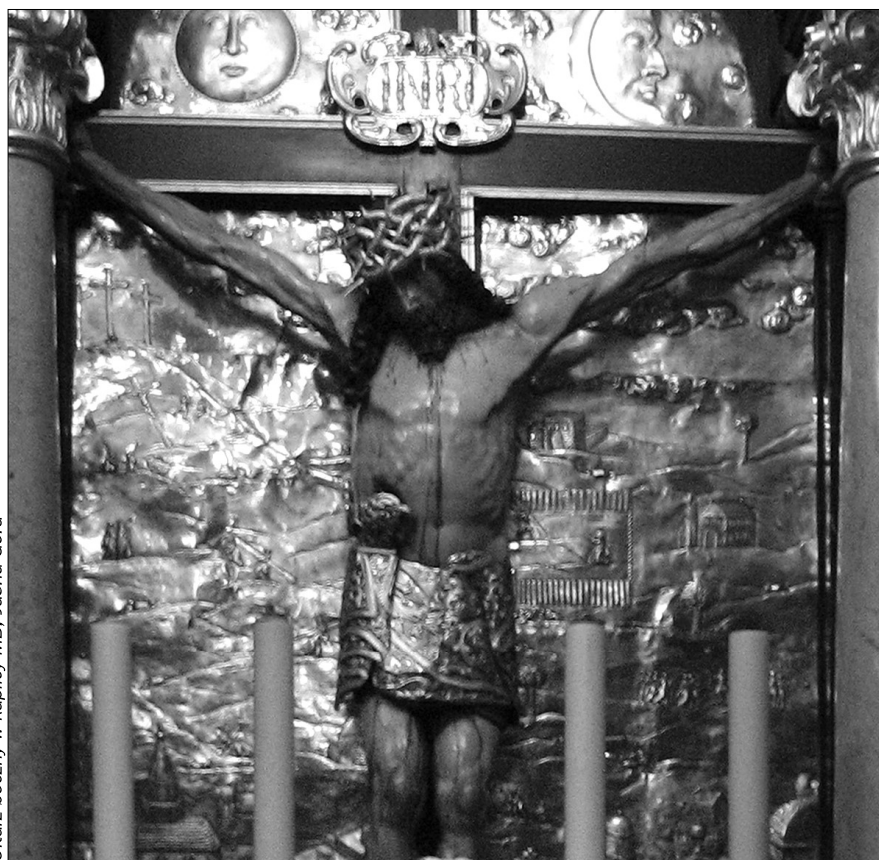
Rok założenia
1929

Towarzystwo Parafialne
Parafii
Świętej Trójcy

ISSN 1428-1732

Bydgoszcz, Wielki Post 2022

nr 3 (298) 2022

Ołtarz boczny w kaplicy MB. Jasna Góra

Fragment homilii św. Jana Pawła II

Zakopane, Wielka Krokiew, 1997 r.

(...) Ojcowie wasi na szczycie Giewontu ustawili krzyż. Ten krzyż tam stoi i trwa. Jest niemy, ale wymownym świadkiem naszych czasów. Rzecz można, że ten jubileuszowy krzyż patrzy w stronę Zakopanego i Krakowa, i dalej: w kierunku Warszawy i Gdańska. Ogarnia całą naszą ziemię od Tatr po Bałtyk. Chcieli wasi ojcowie, aby Chrystusowy krzyż królował w szczególnie sposób w tym pięknym zakątku Polski.

I tak się też stało. To wasze miasto rozłożyło się, rzecz można, u stóp krzyża, żyje i rozwija się w jego zasięgu? Mówią o tym przydrożne kapliczki pięknie rzeźbione i z troską pielęgnowane. Chrystus towarzyszy wam w codziennej pracy i na szlakach górskich wędrówek. Mówią o tym kościoły tego miasta, te stare, zabytkowe, kryjące w sobie całą tajemnicę ludzkiej wiary i pobożności, a także te nowe niedawno powstałe dzięki waszej ofiarności, jak chociażby parafialny kościół św. Krzyża, w parafii w której się znajdujemy.

Umiłowani Bracia i Siostry, nie wstydźcie się tego krzyża. Starajcie się na co dzień podejmować krzyż i odpowiadać na miłość Chrystusa.

Brońcie krzyża, nie pozwólcie, aby Imię Boże było obrażane w waszych sercach, w życiu rodzinnym czy społecznym. Dziękujmy Bożej Opatrzności za to, że krzyż powrócił do szkół, urzędów publicznych i szpitali. Niech on tam pozostanie! Niech przypomina o naszej chrześcijańskiej godności i narodowej tożsamości, o tym, kim jesteśmy i dokąd zmierzamy, i gdzie są nasze korzenie. Niech przypomina nam o miłości Boga do człowieka, która w krzyżu znalazła swój najgłębszy wyraz.

PROŚBY O POKÓJ

słowa modlitwy
napisanej przez św. Jana Pawła II
(fragmenty modlitwy)

Boże ojców naszych, wielki i miłosierny! Panie życia i pokoju. Ojcze wszystkich ludzi.

Twoją wolą jest pokój, a nie udręczenie. Potęp wojny i obal pychę gwałtowników (...).

Ustysz krzyk wszystkich Twoich dzieci, udręczone błaganie całej ludzkości. Niech już nie będzie więcej wojny – złej przygody, z której nie ma odwrotu, niech już nie będzie więcej wojny – kłębowska walki i przemocy. Spraw, niech ustanie wojna.

ZAPRASZAMY NA NABOŻEŃSTWA I REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

DROGĘ KRZYŻOWĄ:

- dorosłych w piątki o godz. 8³⁰ i 18³⁰,
- dzieci o godz. 17⁰⁰ (a w pierwszy piątek m-ca 4 III i 1 IV – po Mszy św. o godz. 16³⁰).

GORZKIE ŻAŁE: w niedziele, ok. godz. 15³⁰ po Mszy św. Rozważania pasyjne prowadzić będzie ks. Michał Borowski.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE:

szczegółowy plan podany zostanie w ogłoszeniach parafialnych. red.

Czcigodny Księżę Proboszczu

Z woli Bożej, już 26 lat pełnisz posługę Proboszcza w naszej parafii. Bóg postawił Cię na naszej drodze i tę parafię uczynił Twoją winnicą. Zaufałeś Mu i rzekłeś: *Oto idę, abym spełniał Twoją wolę. I dałeś Bogu swoje dłonie, serce, trud swojej pracy i samotność. Swoją pokorą, życzliwością i cierpliwością powoli zdobywałeś nasze serca. Ale nigdy nie zapomniałeś, komu służysz i dziś z radością możesz się do nas zwrócić słowami z Księgi Psalmów:*

Uwielbiajcie ze mną Pana, wspólnie wywyższajmy Jego Imię. Zwróciłem się do Pana, a On mnie wysłuchał i uwolnił mnie od wszelkiego lęku. Spójrzcie na Niego, a będziecie promienieć (por. Ps 34, 4-6).

Księżę Proboszczu, dziękujemy za każdy dzień bycia z nami, za wszelkie dobro, które czynisz dla całej naszej rodziny parafialnej. Niech dobry Bóg obdarza Cię zdrowiem, błogosławi, czuwa i pomaga

w niełatwej pracy duszpasterskiej. Niech sprawi, byś w obfitości zbierał owoce swojej pracy, a z powołania wciąż czerpał radość. **Szczęść Boże!**

Redakcja MK

Z ŻYCIA PARAFII

Sprawozdanie z życia parafii za 2021 r.

W niedzielę, 6 lutego br., ks. Proboszcz (podczas wszystkich Mszy św.) zrelacjonował wydarzenia z ubiegłego roku w Kościele Powszechnym i w naszej parafii.

Podkreślił wielkie znaczenie wyniesienia na ołtarze kardynała Stefana Wyszyńskiego oraz s. Elżbiety Róży Czackiej – niech będą patronami naszych trudnych dni.

- Decyzją Papieża Franciszka powołany został nowy ordynariusz naszej diecezji biskup Krzysztof Włodarczyk, który już trzykrotnie odwiedził naszą parafię. Niech będąc naszym Pasterzem, prowadzi nas do zbawienia.

- 22 sierpnia 2021 r. odszedł do Pana ks. Andrzej Ruta. Został pochowany w rodzinnej parafii.

Ks. Ruta był tutaj przez dwadzieścia kilka lat (poza czasem rehabilitacji po wypadku); *od samego początku mego pobytu w tutejszej parafii* – powiedział ks. proboszcz.

- Prosząc o modlitwę o nowe powołania wyraził radość, że kleryk Kamil Łęt z naszej parafii aktualnie studiuje na III roku seminarium.

- Wyraził wdzięczność tym, którzy się modlą w naszej świątyni, którzy tutaj przychodzą, dbają o nią i troszczą się o jej piękno i wystrój.

- Życie sakramentalne osłabło, w kościele bywa ok. 700 osób. Pewna grupa wiernych uczestniczyła we Mszy św. codziennie (ok. 50 osób), rozdaliśmy 61400 Komunii św. Gorliwości nie zaniechały wspólnoty i ruchy

apostolskie, które wytrwale uczestniczyły w życiu sakramentalnym Kościoła i parafii.

- Parafia nasza liczy 8901 mieszkańców. Ochrzciliśmy 84 dzieci (w 2020 r. – 79), sakrament małżeństwa przyjął 30 par (33). Do pierwszej Komunii św. przystąpiło 76 dzieci (46), a sakrament bierzmowania przyjął 48 osób (45). Do Pana odeszło 165 osób (132).
- Jak każde mieszkanie i dom – budynki w parafii to kościół i 4 obiekty. Wszyscy doświadczamy wzrostu cen, które nie ominęły także nas. Czas pandemii i niewielka ilość osób w kościele spowodowały uszczuplenie ofiar. Ks. Proboszcz podziękował tym, którzy wspomagają parafię.

A wydatki to m.in. wynagrodzenia – 240,64 tys. zł, administracja ponad 180 tys. zł, składki ZUS – 86,39 tys. zł (w 2020 r. – 80,55 tys. zł), koszty ogrzewania – 145,86 tys. zł (w 2020 r. – 133,39 tys. zł), opłaty za energię elektryczną wyniosły 29,62 tys. zł (w 2020 r. – 23,69 tys. zł), za zużycie wody zapłaciliśmy 18,97 tys. zł (w 2020 r. – 12,55 tys. zł), wywóz śmieci kosztował nas 155,50 tys. zł (w 2020 r. – 126,76 tys. zł), a za wycinkę drzew zapłaciliśmy 10,37 tys. zł (w 2020 r. – 34,90 tys. zł). Poinformował, że za ogrzewanie w styczniu br. zapłaciliśmy już prawie 20 tys. zł. – Za gazety przydzielone naszej parafii, a które nie zostały kupione zapłaciliśmy 2,15 tys. zł. – Wielokrotnie naprawialiśmy organy. – Nowe lichtarze i świece usytuowane przy ołtarzu kosztowały 7 tys. zł.

Nie zaniechaliśmy pomocy ludziom potrzebującym w ramach CARITAS, pamiętaliśmy o dzieciach i młodzieży. Organizowaliśmy spotkania z podarkami dla dzieci i służby liturgicznej. Bardzo dziękujemy tym wszystkim, którzy nam pomagali (szczególnie i tradycyjnie pp. Miziniakom).

- Akceptowaliśmy różnego typu zbiórki

KALENDARIUM MIESIĄCA

Wielki Post 2022

- 1 III – pierwszy wtorek m-ca. Adoracja Najśw. Sakramentu w godz. 20⁰⁰ do 21⁰⁰, zakończona Apelem Jasnogórskim
- 2 III – Środa Popielcowa. Podczas Mszy św. nastąpi obrzęd posypywania popiołem
- 3 III – pierwszy czwartek m-ca
- 4 III – Święto św. Kazimierza Królewicza. Pierwszy piątek m-ca
- 5 III – pierwsza sobota m-ca. Chorych i niepełnosprawnych nawiedzimy tylko na indywidualne zaproszenie. Zgłoszenia w biurze parafialnym
- 6 III – **1. niedziela Wielkiego Postu**. Zebrane ofiary przeznaczone zostaną na potrzeby diecezjalnej CARITAS
- 11 III – całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 8³⁰ do 17⁵⁰. Wstąp chociaż na chwilę i pomódl się
- 13 III – **2. niedziela Wielkiego Postu**. IX rocznica wyboru papieża Franciszka. Ofiary złożone do skarbon przeznaczone zostaną na Misyjne Dzieła Pomocy Ad gentes
- 19 III – uroczystość św. Józefa, oblubieńca NMP
- 20 III – **3. niedziela Wielkiego Postu**
- 25 III – uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Rocznicą powstania Diecezji Bydgoskiej (2004 r.)
- 27 III – **4. niedziela Wielkiego Postu**
- 1 IV – pierwszy piątek m-ca
- 2 IV – pierwsza sobota m-ca. Chorych i niepełnosprawnych nawiedzimy tylko na indywidualne zaproszenie. Zgłoszenia w biurze parafialnym
- 3 IV – **5. niedziela Wielkiego Postu**. W świątyni zastąpione zostaną wszystkie krzyże
- 7 IV – pierwszy czwartek m-ca
- 10 IV – **Niedziela Palmowa**.

pieniężne w dobrych celach (np. dla dzieci i pacjentów onkologicznych zebraliśmy ponad 3 tys. zł). Opłaciliśmy też wszystkie zobowiązania na Kościół Powszechny, diecezjalny i na ubezpieczenia oraz inne opłaty (ponad 86 tys. zł).

- Aktualnie zostaliśmy włączeni do dzieła termomodernizacji obiektów naszej parafii, które się rozpoczęły; ze względu na drożyznę, powstają komplikacje.

- Podziękował za ofiary, składane na funkcjonowanie parafii podczas spotkań kolędowych w mieszkaniach i w kościele. Dziękował także za ofiary przekazywane na konto bankowe, składane na tacę lub osobiście przekazywane proboszczowi.

- Zaapelował o powrót do aktywnego życia w Kościele.

- Prosił, aby wierni, którzy zamieszkali ostatnio na terenie naszej parafii, zgłosili

cd. na str. 3

Z ŻYCIA DIECEZJI

Z inicjatywy bpa Krzysztofa Włodarczyka, w szczególny sposób przeżywać będziemy czas Wielkiego, 40-dniowego Postu. W każdym z tych dni biskup wyznaczy „KOŚCIÓŁ STACYJNY” (nasz kościół 20 marca), w którym będziemy słuchać Słowa Bożego, trwać na modlitwie, podejmować post i w czasie Eucharystii składać ofiary dla najbardziej potrzebujących. Biskup zachęca nas do włączenia się w **pierwszą w Diecezji Bydgoskiej liturgię „kościółów stacyjnych”**, której szczególnym „przewodnikiem” będzie bł. Michał Kozal biskup i męczennik, współpatron diecezji.

Z całego serca będę się starał służyć księdzu biskupowi...

Bardzo się cieszymy, że Biskup Krzysztof Włodarczyk mianował sekretarzem, kapelanem i notariuszem Kurii Diecezjalnej ks. Damiana Pawlikowskiego, wieloletniego wikariusza w naszej parafii.

Ks. Damian święcenia kapłańskie przyjął 5 czerwca 2004 r. W naszej parafii pełnił posługę w latach 2011-2018. Jest ceremoniarzem katedralnym i diecezjalnym koordynatorem Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”. Był pomysłodawcą i organizatorem siedmiu interdyscyplinarnych konferencji dla młodzieży szkół ponadgimnazjalnych „Być człowiekiem dzisiaj – Quo vadis Homo?” W naszej parafii m.in.: opiekował się zespołem młodzieżowym Effatha, towarzyszył Drodze Neokatechumenalnej. Prowadził duszpasterstwo ludzi głuchoniemych

Sprawozdanie z życia parafii za 2021 r. cd. ze str. 2

się do biura parafialnego i przedstawili swą obecność. Wszelkie bowiem zaświadczenia lub zgody, które ma wystawić parafia, trudno jest wypisać «martwym duszom» – czyli nieobecnym w życiu Kościoła.

- Prosił także, by rodzice dbali o udział dzieci i młodzieży w lekcjach religii w szkole. Wielu bowiem jest wypisywanych z lekcji religii, a potem chcą pełnić funkcje religijne.
- Zachęcał, aby nie lękać się chodzić do kościoła. Niech sakramenty, które dają życie, będą dla wszystkich nadzieją życia wiecznego, którego źródłem jest Pan Bóg.

Ks. Proboszcz zakończył swoje sprawozdanie trzema myślami:

1. *Prawda niczego się nie wstydi i nie musi się ukrywać.*
2. *W Bogu uwielbiam Jego słowo, Bogu ufam, nie będę się lękał... (Ps 56, 5)*
3. *Staraj się o pokój serca – nie przejmuj się niczym na świecie wiedząc, że to wszystko przemija. (św. Jan od Krzyża)* red.

PATRONI DIECEZJI BYDGOSKIEJ

MATKA
BOŻA
PIĘKNEJ
MIŁOŚCI

BYDGOSKA
PANI

8 IX – NMP Matki
Pięknego Miłości

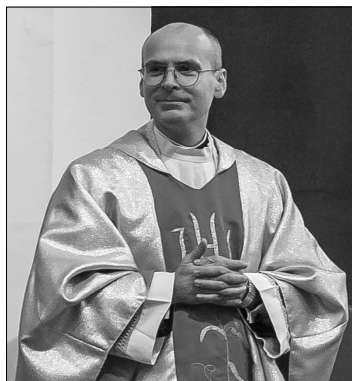
BŁ. BISKUP
MICHAŁ
KOZAL

14 VI – wspomnienie
bł. M. Kozala biskupa
i męczennika

i głuchych. Współredagował nasz parafialny Miesięcznik Kościelny.

Po otrzymaniu powyższych nominacji i przydzieleniu nowych zadań – powiedział m.in.: *Z całego serca będę się starał służyć księdzu biskupowi, być zawsze gotowym do pomocy kapłanom, jak i świeckim. Tak, by ksiądz biskup był blisko człowieka. Liczę na wsparcie, życzliwość oraz proszę o modlitwę, za którą już teraz z serca dziękuję* – powiedział ks. Damian Pawlikowski.

Życzymy ks. Damianowi opieki MB Pięknego Miłości, radości z powołania i satysfakcji z wykonywanych nowych obowiązków.

Redakcja MK

INTENCJA POWOŁANIOWA

Diecezji Bydgoskiej na marzec br.:

Módlmy się za naszego biskupa Krzysztofa, aby głoszone Słowo Boże i sprawowane sakramenty święte rozbudzały w młodych ducha miłości względem Boga oraz gotowość przyjęcia daru powołania.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

od godz. 18³⁰ do 19³⁰

Witam Cię, Panie Jezu obecny w Najświętszym Sakramencie

Podczas adoracji w poszczególnych tygodniach marca br. modlić się będziemy szczególnie z mieszkańcami ulic:

- 8 III – Doliny i Kruszwickiej
- 15 III – Pl. Poznańskiego
- 22 III – Grudziądzkiej

**Jeśli masz w sobie Jezusa,
to działasz jak żywa monstrancja**

Mysł miesiąca

Chryste, naucz nas dźwigać Twój krzyż z każdym cierpiącym człowiekiem, którego stawiasz na naszej drodze!

św. Jan Paweł II, 1984

Katolicki SAVOIR-VIVRE,

czyli czego nie wiemy
o zachowaniu w świątyni

MODLITWA EUCHARYSTYCZNA

W modlitwie eucharystycznej przede wszystkim powierzamy Bożej opiece Kościół pielgrzymujący.

Początkiem modlitwy eucharystycznej jest prefacja. Po przeistoczeniu i aklamacji: „Oto wielka tajemnica wiary”, uczestniczymy w zachwycie nad działaniem Boga, w uwielbieniu i dziękczynieniu, które są podstawowym motywem modlitwy eucharystycznej. Należą do niej też prośby, ale skierowane na życie wieczne, gdyż ofiara Jezusa Chrystusa ma przynieść przede wszystkim taki właśnie owoc – uwielbienie Boga i zbawienie uczestniczących w liturgii.

W Mszałe dla diecezji polskich jest pięć modlitw eucharystycznych podstawowych oraz dodatkowe: dwie o tajemnicy pojednania, trzy z udziałem dzieci. Mimo doboru róż-

nych słów i nacisku na inne działania Boga, modlitwy eucharystyczne mają podobną budowę. Zwracamy się w niej do Boga Ojca, prosząc, aby przyjął ofiarę, którą składamy, oraz dziękując jednocześnie za łaskę, dzięki której możemy tę ofiarę złożyć.

Następnie modlimy się o jedność „przyjmujących Ciało i Krew Chrystusa”. Bożej opiece powierzamy Kościół pielgrzymujący (papieża i biskupów), modlimy się za żywych i umarłych. Na koniec prosimy, aby Bóg, dzięki ofierze Jezusa Chrystusa, udzielił nam zbawienia, dopuszczając „do grona swoich wybranych” wraz ze świętymi, których imiona są wypowiadane. Modlitwę eucharystyczną kończy doksológia, która nawiązuje do słów Apokalipsy, aby przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie oddać Bogu Ojcu wszelką cześć i chwałę (por. Ap 5, 12). To niesamowicie piękny tekst, dlatego zawsze starajmy się go głęboko przeżyć. Nasze „amen” niech wypływa z głębi serca, gdyż jest to najważniejsze „amen” w liturgii. *cdn.*

Na podstawie „Katolicki savoir-vivre” Rafał Oprac. ep

Stacje drogi krzyżowej znajdujące się w naszym kościele mają przeszło sto lat. Jak napisał w kronice proboszcz, ks. Skonieczny: *stacje (kopje Feuersteina) sprawiła w 1914 roku pewna sługa za 1300 mk z uciulanego grosza w pracowni pana Nowakowskiego w Poznaniu. Piękną zaiste po sobie zostawiła pamiątkę skromna ta fundatorka.*

Postacie o kolorze kości słoniowej uwy-puklają się na stonowanym złotawym tle w ramach ciemnobrązowych naśladowujących marmurowe kolumny ołtarzy.

Stacje Męki Pańskiej poświęcone zostały 25 lutego 1915 roku przez franciszkanina o. Honorata Straucha z Wrocławia.

Jak odnotowano w kronice, stacje są kopią Feuersteina. Martin von Feuerstein był artystą-malarzem. Jego rodzina pochodziła z austriackiej prowincji Voralberg. Był profesorem malarstwa religijnego w Akademii Sztuk Pięknych w Monachium, a jego prace znajdują się w kościołach w Niemczech i w Alzacji we Francji.

Na obrazach tego malarza wzorowali się też twórcy Kalwarii Pszowskiej z archidiecezji częstochowskiej. Tymczasowa kalwaria została poświęcona w 1906 roku, a pierwsze murowane kaplice wybudowano tam w 1911 roku.

Nie było wówczas internetu, podróże pewnie też były trudniejsze niż dzisiaj, a jednak obrazy artysty-malarza z innego kraju były inspiracją dla twórców z Poznania i Kalwarii Pszowskiej.

Czas Wielkiego Postu – to czas szczególnej modlitwy, czas rozważania Męki Pańskiej, a stacje drogi krzyżowej pomagają nam zrozumieć, jak wielka jest miłość Boga do człowieka. **Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste zmiłuj się nad nami.**

Proszę Cię, Panie, o moc wiary i nadziei pokładanej w Tobie, moim Zbawcy, który dźwigasz upadających, pokrzepiasz słabych i nigdy nie pozostawiasz nas zdanych na własne siły – z rozważań drogi krzyżowej.

Alina

Słyszałam w kościele

Słyszałam o próbie. Było o piecu i garnkach. **Piec wystawia na próbę naczynia garncarza** (Syr 27, 5). Właściwie żyjemy w czasach takiej próby: jak nie powietrze, to wojna. Również przez czterdzieści dni Postu będziemy się próbować. Kto wytrzyma – ten stanie na podium zwycięstwa, kto pęknie – wyładuje na śmietniku. A tam, obok wszystkich ludzkich przywar będzie leżało lustro. Też popękane. I przed nim słabeusz pokonany w ogniu walki stanie twarzą w twarz z samym sobą. Ten, który wytrzyma próbę ognia, **przyodzieje się w niezniszczalność, wtedy sprawdzą się słowa, które zostały napisane: „Zwycięstwo pochłonęło śmierć”** (por. 1 Kor 15, 54). Warto powalczyć o przywrócenie wartości zgubionych gdzieś między konsumpcją a wygodą, zahartować się, bo czasy coraz trudniejsze, wyjść z siebie, żeby być bliżej innych. Warto poszukać w sobie odwagi potrzebnej do tych zmagani. Potem już jak z płotka padnie jeden przeciwnik po drugim, aż do poranka Zmartwychwstania, kiedy to **jako ostatni wróg zostanie pokonana śmierć** (1 Kor 15, 26).

Niech ta wojna już się skończy, niech śmierć krzyżowa, niesprawiedliwa, wołająca o bunt i sprzeciw okaże się tylko chwilą potrzebną do osiągnięcia wiecznego celu.

No to wypalajmy się, drodzy Państwo!

mj

Mój Patron

15 marca

Święty Klemens Hofbauer /Dworzak/, kapłan urodził się 26 XII 1751 r. w Tasovicach na Morawach. Na chrzcie otrzymał imię Jan Klemens Maria. Ojciec nazywał się Dworzak, ale gdy z Budziejowic Czeskich przeniósł się na opanowane przez silną kolonię niemiecką tereny, przyjął nazwisko Hofbauer, którym legitymował się późniejszy święty. Klemens urodził się jako dziewiąte spośród dwunastu dzieci państwa Hofbauerów. Gdy miał 7 lat, zmarł jego ojciec. Zmuszony był wówczas pomóc matce. Wyuczył się i pracował w zawodzie piekarza, choć tęsknota za kapłaństwem rosła. Równoległe z praktyką zawodu przebywał u norbertynów w Klosterbruk. Samtąd wyjechał do Rzymu, następnie do Tivoli, gdzie spróbował życia pustelniczego. Szybko jednak wrócił do Klosterbruk i ukończył studia teologiczne. Udał się do Rzymu, gdzie zakotwiczył się w nowo powstałym zakonie redemptorystów. W 1785 r., on i jego dwaj przyjaciele ze studiów, otrzymali święcenia kapłańskie.

Nuncjusz papieski skierował ich do pracy w Warszawie, gdzie spędzili 21 lat. Zamieszkali na Starym Mieście, obsługując kościół św. Benona, przeznaczony dla cudzoziemców.

Klemens był wybitnym kaznodzieją i spowiednikiem. Prowadził działalność charytatywną, a na utrzymanie kościołów, sierocińca, internatu i szkoły otrzymał pomoc materialną od króla Stanisława Augusta Poniatowskiego oraz od Komisji Edukacji Narodowej i Sejmu w Grodnie. Uruchomił drukarnię i wydawnictwo książek religijnych. Tak powstała jego pierwsza placówka zakonna w Polsce. Kiedy został wikariuszem generalnym, z pełnym rozmachem zakładał nowe placówki w Niemczech, Szwajcarii i Francji, skutecznie walcząc z ignorancją religijną. Nie spодobało się to zaborcom i władzom Księstwa Warszawskiego. Dotknął go dekret banicji. Wywieziono go do twierdzy w Kostrzynie nad Odrą (1808 r.). Po zwolnieniu Klemens udał się do Wiednia i zamieszkał u s. urszulanek. Z wielkim zapałem i gorliwością rozpoczął tę samą działalność, co w Warszawie. Był nadal niedościgniony w konfesjonale i na ambonie; otaczał opieką młodzież, zwłaszcza studiu-

jącą, wspierał ją materialnie i duchowo. Skupiał wokół siebie ogrom inteligencji wiedeńskiej, która przez swą działalność miała zbawczy wpływ na otoczenie i przyczyniła się do odrodzenia życia religijnego w Austrii. Zmarł w opinii świętości 15 marca 1820 r. Pogrzeb był wielką manifestacją. W 1862 r. jego zwłoki ekshumowano i przeniesiono do kościoła redemptorystów. W 1888 r. papież Leon XIII dokonał jego beatyfikacji, a w 1904 r. papież Pius X go kanonizował. Przez wzgląd, że św. ks. Klemens Hofbauer spędził 21 lat w Warszawie, Episkopat Polski włączył go do katalogu świętych polskich.

Oprac. Barbara

Z soboty 26, na niedzielę 27 lutego w ponad pięciuset miejscach na terenie kraju (także w naszym mieście) i poza jego granicami odbywał się modlitewny zryw – **Noc walki o błogosławieństwo dla Polski i pokój, przez wstawiennictwo św. Andrzeja Boboli. Przez jego orędownictwo wołam o błogosławieństwo dla Polski, wolność wewnętrzzną w ludzkich sercach, pokój, bezpieczeństwo, jak i o dalszy rozwój naszej ojczyzny** – mówił, zapraszając na tę nocną modlitwę – bp Krzysztof Włodarczyk.

Prosił też o modlitwę w intencji pokoju i narodu ukraińskiego.

POŚLANI W POKOJU CHRYSTUSA

Prowadzi nas Boża miłość

Jak każdego roku w Środę Popielcową wkraczamy w czterdziestodniowy okres Wielkiego Postu, który w zamyśle ma być czasem pokuty i naszego nawracania. Wielki Post trwa 40 dni i odnosi się do trwającego 40 dni postu Chrystusa na pustyni.

Liczba 40 ma w Starym, jak i w Nowym Testamencie odniesienie do wielu wydarzeń biblijnych. Oto niektóre, dla przypomnienia. Czterdzieści lat trwała wędrówka narodu wybranego po wyjściu z Egiptu, by mógł – oczyszczony – wejść do Ziemi Obiecanej.

40 dni trwał biblijny pobyt Mojżesza na górze Synaj (Wj 24). Prorok Ezechieli opisywał nakaz 40-dniowej pokuty, którą miał odbyć za grzechy Judy (Ez 4, 6).

Z kolei Eliasz wędrował przez 40 dni na górę Horeb na spotkanie z Bogiem (1 Krl 19, 8). Prorok Jonasz przez 40 dni nawoływał mieszkańców Niniwy do nawrócenia (por. Jon 3, 5).

W naszym codziennym zabieganiu, staraniu się o różne rzeczy i sprawy, umyka nam cel naszego życia. Często nie wiemy, po co tak naprawdę żyjemy? Umyka nam najważniejsza rzeczywistość – Boża miłość, która obejmuje każdego z nas. Mamy uświa-

domić sobie na nowo, że pełen miłości Bóg jest blisko nas i na tę miłość mamy otworzyć nasze serca. Wskazaniem, jak to uczynić niech będą słowa zaczerpnięte z Pierwszego Listu św. Pawła do Tymoteusza: *Wielkim zaś zyskiem jest pobożność w połączeniu z poprzestawaniem na tym, co wystarczy. Nic bowiem nie przynieśliśmy na ten świat; nic też nie możemy z niego wynieść* (6, 6-7). Tak więc mamy poprzestawać na tym, co w życiu niezbędne, a nie dążyć do tego, co jak nam się wydaje powinniśmy gromadzić.

Dalej Apostoł narodów przestrzega, że *korzeniem wszelkiego zła jest chciwość pieniędzy. Za nimi to uganiając się, niektórzy zbłądzili z dala od wiary i sobie samym zadali wiele cierpień* (6, 10).

Oceny tego, co jest nam niezbędne, musi jednak dokonać każdy indywidualnie. Aby to było możliwe, warto poprosić o to już na początku Wielkiego Postu wołając do Boga w modlitwie na przykład tymi słowami: **Panie Boże, dopomóż mi zobaczyć, co w moim życiu jest mi zupełnie niepotrzebne, co jest tylko iluzją lub moim marzeniem, które sobie wymyśliłem. Daj mi siłę do oczyszczenia z tych wszystkich naleciałości, które sobie wytworzyłem i spraw, abym umiał poprzestać na tym w życiu, co mi wystarczy, tak, aby to, do czego dążę, nie przysłañało mi Ciebie samego.** Niech ten popiół, którym w środę popielco-

wą posypane zostały nasze głowy, będzie dla nas znakiem i w który niech się zamienią te wszystkie nasze nieuzasadnione i wyolbrzymiane potrzeby, głody i pożądania.

Źródłem i pokarmem naszego codziennego nawracania się niech będzie dla nas Eucharystia i pokuta. W Eucharystii bowiem uobecnia się ofiara Chrystusa, która pojednała nas z Bogiem. Karmi nas i umacnia tych, którzy żyją życiem Chrystusa; jest „środkiem zaradczym uwalniającym nas od grzechów powszednich i zachowującym od grzechów śmiertelnych” (por. KKK 1436).

W dalszej części Katechizmu Kościoła Katolickiego mamy zapewnienie, że: „Czytanie Pisma Świętego, Liturgia Godzin, modlitwa «Ojcze nasz», każdy szczerzy akt kultu lub pobożności ożywia w nas ducha nawrócenia i pokuty oraz przyczynia się do przebaczenia grzechów” (1437).

Tak więc, nie zważając na coraz śmielsze i haniebne ataki na Kościół, na wszystko co związane z Bożą prawdą, idźmy za Chrystusem wołając za psalmistą: **Prowadź mnie według Twojej prawdy i pouczaj, bo Tyś jest Bóg, mój Zbawca** (por. Ps 25, 5). Panie, w tym, co jest prawdą umocnij nas. W czym jesteśmy chwiejni, uczyn nas stałymi. Od tego, co fałszywe, zachowaj nas. *Oprac. Tadeusz S.*

Spotkanie terenowych kół i biur Radia Maryja

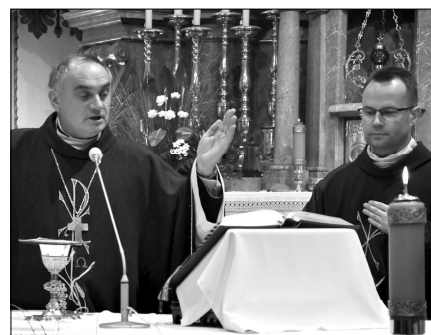
Ordynariusz diecezji gościł kolejny raz w naszej wspólnotie parafialnej w sobotę, 5 lutego br. podczas spotkania modlitewnego kół i biur Radia Maryja z 12 bydgoskich parafii. Biskup przewodniczył Mszy Świętej wspólnie z o. Dawidem Wilczyńskim – CSsR redemptorystą z Radia Maryja.

Spotkanie zorganizowało Terenowe Biuro Radia Maryja przy naszej parafii, które powstało jako pierwsze w Polsce i na świecie, dokładnie 26 kwietnia 1992

roku z inicjatywy – zmarłej w październiku 2006 r. – śp. Stefanii Biernackiej. Jak wspominają współpracownicy biura, pomysł zrodził się w czasie modlitewnego skupienia w Górze Klasztornej. O tym fakcie przypomniał ks. Proboszcz, dziękując świeckim za służbę na rzecz ewangelizacji.

Sobotnie spotkanie było pierwszym spotkaniem z nowo powołanym biskupem naszej diecezji oraz o. Dawidem. Było też okazją do przedstawienia działalności kół i biur RM na terenie diecezji.

*Przewodnicząca Terenowego Biura RM
Maria Borysiak-Skorupka,
ks. Piotr Książkiewicz*

Modlimy się w intencjach papieża Franciszka

Są to intencje, które papież wyznacza na dany miesiąc, w których on sam się modli i prosi innych o modlitwę. Szczegółowe warunki uzyskania odpustu zupełnego z tytułu włączenia się w tę modlitwę opisaliśmy w MK 2/2022.

Intencja papieska na marzec 2022 r.

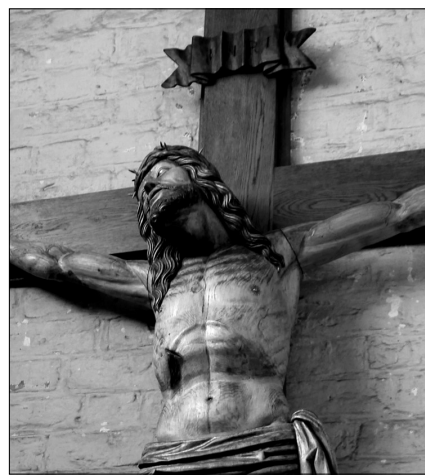
O chrześcijańską odpowiedź
na wyzwania bioetyczne.

Modlmy się, abyśmy my, chrześcijanie, w obliczu nowych wyzwań bioetycznych wspierali zawsze ochronę życia modlitwą i działaniami społecznymi. red.

CZAS PRÓBY

Wyciszenie... milczenie... modlitwa... medytacja... – to sposób życia, który bardzo zbliża do Boga. Cisza pozwala zgłębić Jego tajemnicę, pozwala Go usłyszeć. Usłyszeć, jak powoli dociera do nas prawda o konieczności przyjęcia na ramiona krzyża, który zawsze niespodziewanie pojawia się w naszym życiu i bezlitośnie burzy cały jego ład i porządek. Mamy teraz czas Wielkiego Postu, który staje się czasem próby, niekiedy ciężkiej i trudnych decyzji. Podjąć ten krzyż i iść za Jezusem, czy też nie? Wielki Post to czas pokuty, a to znaczy – czas wewnętrznych przemian, które dokonują się w ciszy, na modlitwie,

medytacjach... Wielki Post rozpoczyna się Środą Popielcową, kiedy kapłan, posypując nasze głowy popiołem, wypowiada słowa: „z prochu powstałeś, prochem jesteś i w proch się obrócisz”. Słowa te uświadamiają nam, kim jesteśmy naprawdę i kim jest Bóg. Medytujemy, rozważamy, w czym skutecznie wspomagają nas nabożeństwa drogi krzyżowej i gorzkich żali. Zamyślamy się nad tajemnicą KRZYŻA i cierpienia. To takie trudne. Czasami jednak musimy mieć odwagę, by zamknąć się w sobie, by zachować ciszę serca, które chciałoby wykrzyczeć marność naszego życia. Potrzebna jest cisza, bo Bóg nie lubi hałasu i niepokoju. Matka Teresa powiedziała, że „Bóg jest przyjacielem ciszy, która prowadzi do miłości, a miłość do pokory”. Cisza i milczenie – czas wielkiej próby, czas więc spróbować: klękniemy przed tabernakulum i słuchajmy, co Bóg do nas mówi. „Najpierw czeka na ciebie w ciszy, słucha cię, mówi do ciebie, kocha cię i czyni cię zdolnym do kochania Go i świadczenia o Nim w świecie” (M. Teresa). Jezus, cierpiąc, wciąż jest naszym Nauczycielem. Uczy nas cierpieć, choć milczy. Być Jego uczniem i wyznawcą, to „być z Bogiem w Jego bezsilności i cierpieniu” (Bonhoeffer). Pascal napisał: „Znamy Boga tylko przez Chrystusa, ale i siebie samych poznajemy tylko dzięki Niemu. Jedynie przez Jezusa poznajemy życie i śmierć”. Ksiądz St. Pasierb określił KRZYŻ jako „Drzewo Śmierci i Życia, bo przecież śmierć wyzwala. Ona

otwiera nasz czas na wieczność”. Wielki Post – czas wielkiej próby: podjąć ten KRZYŻ? Iść za Chrystusem? Matka Teresa odpowiada: „Trzeba nieść KRZYŻ, który ciało i świat nakłada na ramiona tym, którzy dążą do pokoju i sprawiedliwości. Z Męki Chrystusa płynie nauka o przebaczeniu, a **KRZYŻ jest najwyższą miłością i przebaczeniem. Jedyną możliwością, by pokonać zło, nienawiść i pragnienie zemsty**”. To prawda, a „prawda przemawia do nas cicho, w głębi naszej duszy” (św. Augustyn). Poszukajmy na czas Wielkiego Postu takiego miejsca wypelnionego ciszą i w milczeniu rozważajmy prawdę: „W Krzyżu cierpienie, w Krzyżu zbawienie, w Krzyżu miłości nauka... kto Krzyż odgadnie, ten nie upadnie”. Barbara

DUCHOWE ZAGROŻENIA – SATANIZM (4)

Media serwują nam zdecydowanie więcej złych wiadomości niż dobrych, takie informacje budzą większe zainteresowanie w społeczeństwie. U ludzi młodych spotykamy często nawet fascynację złem. Zauważamy, że prezentuje się ono w sposób coraz bardziej agresywny. Ojciec Vincent Lampert (jeden z wiodących egzorcystów w USA) dostrzega, że wciąż wzrasta liczba osób biorących udział w satanistycznych obrzędach, przy czym podkreśla ważną rzecz: **Problemem nie jest to, że diabeł udoskonalił swoją grę, ale to, że coraz więcej osób próbuje w nią zagrać** („Catholic News Agency”). Przykładem takiej bardzo „niewinnej” zabawy „na naszym podwórku” mógłby być autobus kursujący na Hel (gra słów: ang. hell – piekło), o numerze 666. To tylko mały przykład bardzo bogatej satanistycznej symboliki (o czym było już we wcześniejszych artykułach).

O aktywności satanistów jest coraz głośniejsze. Parodiują i profanują wszystko co Boże, wznoszą „świętynie szatana”, stawiają pomniki diabła, otwierają swoje portale internetowe, zakładają szkolne kluby... – mają bardzo szerokie pole działania. „Kościół szatana” np. jest bardzo zaangażowany w walkę o swobodę

mordowania nienarodzonych dzieci. Sataniści twierdzą, że obrona życia nienarodzonych narusza ich wolność religijną. **Żądają wręcz nieograniczonego prawa do „rytuału aborcji”!** Według nich aborcja jest „satanistyczną praktyką religijną”. Uzasadniali to, że rytuał ten jest niezbędny do sprawowania ich kultu, a ofiara z nienarodzonego dziecka jest podstawowym elementem inicjacji satanistycznej i jednocześnie najlepszym sposobem na „uzyskanie aprobaty szatana”. Światowy Zakon Szatana postanowił nawet zaangażować się w walkę o aborcję w Polsce – oficjalnie informowali, że wyrażają swoje poparcie dla protestujących na polskich ulicach przez odprawienie „czarnej mszy” w tej intencji. Ta sama organizacja uruchomiła zbiórkę pieniędzy na rzecz środowisk LGBT, co było wyrazem „walki z homofonią”. Zresztą twierdzą, że wśród nich 50% stanowią osoby o takiej właśnie orientacji seksualnej, a ponadto uważają, że „**małżeństwa homoseksualne to ich „sakrament”**”.

Satanizm staje się coraz bardziej agresywny, a także rozpowszechniony – ostrzega włoski egzorcysta, dominikanin o. Francois Dermine. Zauważa on, że **zaangażowanie w satanizm w młodym wieku prowadzi do rozwoju mentalności satanistycznej**, dla której świat demonów staje się czymś normalnym,

a w mediach, zwłaszcza w internecie często można znaleźć nawiązania do świata złych duchów, ale nie tylko tam. O demonicznych zabawkach już było wcześniej, ale nie brak też różnych gadżetów, książek, a nawet kolorowanek dla maluchów na ten temat. W 2019 r. ukazała się np. książka (w wersji anglojęzycznej) „Dziecięca księga demonów”. Wszystko „bardzo ciekawe” i wciągające.

Ks. prof. Posacki zajmował się procesem beatyfikacyjnym s. Marii Laury Mainetti (6.06.2021 r. – ogłoszona błogosławioną). Została ona zamordowana we Włoszech przez trzy młode satanistki, 16-17-latk. Dziewczyny czytały biografię Marilyn Mansona i słuchały tylko muzyki tego satanisty – mówi kapłan. *Ostatecznie zdecydowały się zabić osobę duchowną, składając ją w ofierze szatanowi. Początkowo chciały zabić kapłana, którego sobie upatrzyły. Kapłan ten wydał im się jednak zbyt silny, zrezygnowały z tego celu i wybrały jedną niewinną siostrę, która miała wtedy 61 lat, bardzo pokorną, służącą ludziom, to był rok 2000. Tę siostrę zwabiły kłamliwie poza miasto, pod pozorem, że jedna z nich jest w ciąży i potrzebuje rady. Zabiły tę siostrę rytualnie, zadając jej ciosy nożami, (...) no ale były naszpikowane, napakowane tekstami i treściami tego satanisty – dodaje. Wszystkie trzy dziewczyny pochodziły z normalnych rodzin, niczego im nie*

1 MARCA

Od jedenastu lat (ustanowiono 9 II 2011 r.) – to kolejne narodowe święto. Można zastanawiać się, dyskutować, nawet prowadzić spory. Niezłomni – Wyklęci, to najwyższej próby Patrioci polscy. Bydgoszcz – w tym nasza parafia – ma także zobowiązanie pamięci o swych Bohaterach, o zamieszkujących tutaj, konspiracyjnych, służących Ojczyźnie. Łamy MK są zbyt skromne, aby zgłębiać sprawę, ale pragniemy zwrócić uwagę – przez kilka przykładów – na oddanych Polsce niezłomnych Bohaterów.

Na ulicach naszej parafii można było spotkać państwa Białych z ul. Garbary 19 (może kiedyś zostanie umieszczona na kamienicy tablica pamiątkowa?), a wśród nich Leszka, jednego z Niezłomnych. To z tej kamienicy komuniści zabrali Leszka Białego w ostatnią drogę, aby zamordować Go w piwnicach UB, po czym wrzucić do dołu na podwórzu, gdzie usytuowano śmietnik.

Major J. Gruss, foto z MK 3/2017

Leszek Biały, foto z MK 7-8/2017

brakowało, wcześniej nie sprawiały żadnych problemów wychowawczych.

Podczas śledztwa policjanci znaleźli w ich zeszytach szkolnych sporo rysunków pentagramów, trzech szóstek i bluźnierczych haseł pod adresem Kościoła. W protokole śledztwa zapisano: „Zbrodnię zaplanowaliśmy dużo wcześniej. Specjalnie wybrałyśmy datę 6.06. Kojarzyła się nam z trzema szóstkami, liczbą utożsamianą z szatanem. Dogadyaliśmy każdy detal morderstwa. (...) Wcześniej spaliliśmy Biblię skradzioną z pobliskiego kościoła i zawarliśmy pakt krwi. (...) Byłyśmy bardzo podekscytowane zawarciem przymierza z diabłem. Zapowiadała się wspaniała przygoda”. *Paradoksalnie, to właśnie zeznania nastoletnich morderczyń stały się przyczynkiem do otwarcia procesu beatyfikacyjnego włoskiej zakonniczki. (...) Niezależnie od siebie dziewczyny zeznały, że gdy ją masakrowały, siostra Laura osunęła się na kolana, kilkakrotnie wołając: „Boże, przebacz im! Przebacz, bo nie wiedzą, co czynią”. Do ostatniego tchu się za nie modliła. Dziewczyny nie mogły pojąć, dlaczego nie błagała o życie, tylko powierzała je Bogu.* (za: pl.aleteia.org)

Andrea Porcarelli (redaktor naczelny włoskiego czasopisma „Religie i sekty na świecie”, wykładowca filozofii i religioznawstwa w Bolonii) w swoim artykule „Antropologiczne

Mjr Józef Gruss, oficer WP, policjant, wielki konspirator, spoczywa na Jarach, pochowany został w tajemnicy, wyłącznie w gronie najbliższych oraz pod okiem bezpieki. Dopiero po wielu latach dowiedzieliśmy się prawdy o Nim.

Łukasz Ciepliński, oficer WP, służył w Bydgoszczy przez lata (niedawno upamiętniono Jego osobę w koszarach na ul. Warszawskiej), młody ojciec, przed śmiercią pisał grypsy – oto jeden z nich.

Kochana Wisiu! Jeszcze żyję, chociaż są to prawdopodobnie już ostatnie dla mnie dni. Siedzę z oficerem gestapo. Oni otrzymują listy, a ja nie. A tak bardzo chciałbym otrzymać chociaż parę słów Twoją ręką napisanych (...). Ten ból składam u stóp Boga i Polski (...). Bogu dziękuję za to, że mogę umierać za Jego wiarę świętą, za moją Ojczyznę i za to, że dał mi taką żonę i wielkie szczęście rodzinne.

Można by więcej, ale to już rola każdego z nas. Bydgoscy Patrioci, kibice..., niezastąpiony IPN, odkrywają nam wiele prawdy o tych ludziach. Pamiętajmy o Nich w modlitwach, nie tylko pierwszego marca, siejmy prawdę o niezłomności Żołnierzy Wyklętych. Warto tu uzupełnić myślą wypowiedzianą przez św. Jana Pawła II „Bydgoszcz została naznaczona szczególnym znamieniem prześladowania dla sprawiedliwości” o pamięć dotyczącą pomordowanych przez komunistów po II Wojnie Światowej.

aspekty satanizmu” pisze: *Dla człowieka, który oddaje się praktykom satanicznym, prawdziwym przedmiotem kultu jest zawsze i niezmiennie jego własne „ja”, co łączy się z nieuporządkowanym pragnieniem zbudowania sobie wyłącznie doczesnego szczęścia bez uciekania się do Bożej pomocy, ale tylko własnymi przyrodzonymi siłami.*

Ks. Posacki zauważa, że **młodzi sataniści traktują szatana jako swego wyzwolicieła** czy też kogoś w rodzaju substytutu ojca. Rodzice zwykle nie zauważają duchowych problemów swoich dzieci, nie zwracają uwagi na symbole satanistyczne i okultystyczne, którymi się otaczają, nagminnie to wszystko lekceważą. *Nie rozumieją oni specyfiki doświadczeń inicjacyjnych szczególnie w obszarze zła – satanizmu, gdzie pewne słowa i gesty realizujące się w wolności (...) powodują, iż duchowe zło przychodzi samo, nie trzeba go zbyt prosić.* Perwersyjna wolność młodych egoistów sprzega się z działaniem szatana jako przewrotnego bytu duchowego, obdarzonego inteligencją i wolą – bytu osobowego. Młody człowiek ulega pokusie i wpada w duchową pułapkę (z wprowadzenia do książki Mariusza Gajewskiego „Satanizm”). Często dochodzi do tragedii. Aby temu zapobiec ks. Steffon zaleca: *Jeżeli nastolatek para się satanizmem, ważne jest, by zarówno on, jak*

Warto także nucić sobie piosenkę Krzysztofa Klenczona „Biały krzyż”, którą stworzył na cześć Żołnierzy Wyklętych.

Andrzej Adamski

25 III – uroczystość Zwiastowania Pańskiego

„Nie istnieje «niemożliwe» gdy prowadzi i wspiera Maryja, która pierwsza uwierzyła w to, co «niemożliwe»”.

bł. prymas Wyszyński

W uroczystość Zwiastowania Pańskiego przypada 18 rocznica ustanowienia Diecezji Bydgoskiej.

i jego rodzice szukali fachowego poradnictwa. **Ważne jest, by wszelkie przedmioty satanistyczne zostały zniszczone.** Książki satanistyczne należy spalić. (...) *Ważną rzeczą jest również ponowne oddanie domu Jezusowi Chrystusowi przez jakiś typ modlitwy lub błogosławieństwo kapłana. Dobrze będzie, jeśli rodzice i ich dziecko porozmawiają z jakimś kapłanem – kimś, kto rozumie niebezpieczeństwa zaangażowania okultystycznego. Dobór odpowiedniej osoby jest tutaj ważny, ponieważ nie wszyscy duchowni wierzą w szatana czy kultury satanistyczne. To jest konieczne, żeby potrzeby duchowe i psychiczne potraktować z właściwą wrażliwością i troską. **Zawsze pamiętajmy, by kochać, bo miłość uzdrowia.*** Dorastające dzieci potrzebują rodziców, którzy ich wysłuchają. Pragną ich uwagi pełnej miłości, nawet jeśli tego nie pokazują. (...) Dobrą nowiną jest to, że przez modlitwę i stałą walkę duchową możemy skutecznie pokonać okultyzm. Ponadto, posiadając pewną wiedzę na temat satanizmu i tego, w jaki sposób on funkcjonuje w kulturze młodzieżowej, możemy pomóc naszym dzieciom nie dać się wciągnąć w okultyzm. (ks. Jeffrey Steffon „Satanizm jako ucieczka w absurd”)

Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj! (Rz 12, 21)

cdn. Oprac. Iwona Skorupska

KĄCIK DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

KOCHANI

Za nami już Środa Popielcowa, a przed nami kolejne dni Wielkiego Postu. Często postanawiamy sobie, że zrezygnujemy z jedzenia słodczy, chipsów, może sobie ograniczymy gry na komputerze. Tylko po co o tym mówimy? Czy o to chodzi, żeby wszyscy o tym wiedzieli? Żeby pokazać, jaki to jestem twardy? Że umiem sobie odmówić? Czy po to tak postępuję, żeby wszyscy mnie żałowali – ale biedny...

A może podejdiesz do tego inaczej. Spróbuj ofiarować wyrzeczenie w intencji swoich Rodziców, Dziadków. Może ktoś z bliskich jest chory i bardzo potrzebuje Twojego wsparcia? A może spotkało Cię wielkie szczęście i w taki oto sposób dziękujesz Bogu za wszelkie dobro?

Otwórz me oczy, chcę widzieć Jezusa i być bliżej niego, i kochać goręcej.

Otwórz me uszy i naucz mnie słuchać, otwórz me oczy, chcę widzieć Jezusa.

Kochane Dzieci!

Zapraszamy Was w każdy piątek o godz. 17⁰⁰ na nabożeństwo drogi krzyżowej (w pierwszy piątek miesiąca – 4 marca i 1 kwietnia – po Mszy św. o godz. 16³⁰) oraz na gorzkie żale (razem z dorosłymi) w każdą niedzielę po Mszy Świętej o godzinie 15⁰⁰, czyli około 15³⁰.

Gorzkie żale są rdzennie polskim nabożeństwem pasyjnym, które po raz pierwszy zostało wprowadzone i rozpowszechnione przez księży misjonarzy Wincentego

a' Paulo. Założone przez nich Bractwo św. Rocha w okresie Wielkiego Postu prowadziło nabożeństwa Męki Pańskiej. W 1707 r. przygotowano książeczkę *O Męce Pańskiej* z tekstem gorzkich żali. Zaśpiewano je po raz pierwszy w kościele św. Krzyża w Warszawie. Pokolenia Polaków od ponad trzystu lat w każdą niedzielę Wielkiego Postu uczestniczą w gorzkich żalach. Rozważamy w nich, za jaką wielką cenę zostaliśmy odkupieni. Prosimy Pana Jezusa, który umiłował nas do końca, oddając za każdego życie na krzyżu, o nawrócenie naszych serc,

uleczenie ich z zatwardziałości, abyśmy mogli przyjąć Jego miłość.

W dniach 28 do 30 marca odbędą się rekolekcje wielkopostne dla dzieci, a dla młodzieży tydzień później, **na które już teraz serdecznie Was zapraszamy**. Czekamy! DRODZY RODZICE! Dołączcie wszelkich starców, by Wasze pociechy mogły uczestniczyć w tych wielkopostnych nabożeństwach.

red.

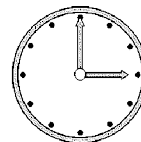
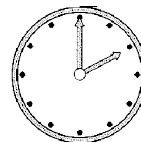
INFORMACJA

Z przyczyn od redakcji niezależnych, nie zamieszczamy w tym numerze tradycyjnej krzyżówki. Natomiast rozwiązanie krzyżówki z lutowego numeru MK brzmiało: CYRYL i METODY. Nagrodę za prawidłowe rozwiązanie otrzymują: Amelka Sośnicka, Pola Stypka, Borys Winiarski i Michał Sych.

Gratulujemy! Nagrodę możecie odebrać w zakrystii.

CZAS LETNI

rozpoczyna się w tym roku 27 marca. Dlatego w nocy z soboty, 26 III na niedzielę, 27 III, przestawiamy wskazówki zegarków i zegarów o godzinę do przodu, czyli z godz. 2⁰⁰ na godz. 3⁰⁰. Noc będzie krótsza, będziemy mieli troszkę mniej snu, ale będziemy się cieszyć z nadejścia wiosny.

30 stycznia zostały poświęcone świece
dzieciom przygotowującym się do przyjęcia pierwszej Komunii Świętej

Foto: Dawid Trybuś

Miesięcznik Kościelny Parafii Świętej Trójcy w Bydgoszczy. Kolegium Redakcyjne:
zespół wraz z ks. proboszczem Bronisławem Kaczmarkiem.

Adres do korespondencji: Parafia Świętej Trójcy 85-224 Bydgoszcz, ul. Świętej Trójcy 26.

Konto Parafii Świętej Trójcy: BNP Paribas Bank Polska S.A. o/w Bydgoszcz

nr PL 18 2030 0045 1110 0000 0047 4790. **Redakcja zastrzega sobie prawo skracania lub przedrukowywania nadesłanych materiałów.** Strona internetowa parafii: www.trójca.info